

er blevet mere udbredte end tidligere, dette gælder således alle trafikskaderne, erhvervssygdommene og de nervøse lidelser. Endelig har også den omstændighed, at gennemsnitslevealderen er steget og som følge heraf befolkningens fordeling på de forskellige aldersklasser ændret, betydet, at sygdomme, som tidligere ikke var så udbredte, nu spiller en større rolle.

De lægevidenskabelige fremskridt er kun opnået ved en betydelig intensivering og specialisering af såvel den videnskabelige forskning som patientbehandling, og den afdækning af hospitalerne, som bekæmpelsen af visse sygdomme har medført, har ikke på langt nær kunnet kompensere det øgede behov for plads, apparatur og arbejdskraft, som er en følge ikke blot af folketallets almindelige stigning men tillige af forskningens fremskridt og nyskabte muligheder.

Disse omstændigheder har også været medvirkende til, at rigshospitalets funktion som „landshospital“, der søges af patienter fra hele Danmark, ingenlunde er aftaget efter udbygningen af landets øvrige sygehusvæsen.

Hertil kommer, at der med den almene forbedring af den sociale standard også er sket en forøgelse af de krav, som med rimelighed kan stilles til hospitalerne i henseende til sygestuers og behandlingsafdelingers indretning og størrelse.

Et moderne hospital karakteriseres som nævnt af en stærk specialisering. Det er imidlertid af vigtighed, at samarbejdet mellem de enkelte specialafdelinger let kan finde sted. Endvidere må man i erkendelse af de stadige fremskridt inden for lægevidenskaben tilstræbe, at nye afdelinger let kan indrettes og andre omorganiseres, alt efter som der er behov herfor. Da behandling og efterbehandling af patienter nu i videst muligt omfang foregår ambulat, hvilket selvsagt både for patienterne og for samfundet som sådant er en fordel, må der også forefindes egnede lokaler til dette formål. Også for undervisningen af studenterne er denne side af hospitalets virksomhed af stor betydning, fordi de herved kan oplæres dels i sygdommes erkendelse på et tidligt stadium og dels i behandlingen af lettere sygdomstilfælde, hvilket er meget vigtige sider af deres fremtidige arbejde som læger.

Foruden lægeskolen med et stærkt forøget antal studenter rummer rigshospitalet også en sygeplejerskeskole og landets eneste jordmoderskole, ligesom det uddanner fysioterapeuter og laboratorieassistenter. Også på disse områder hæmmes undervisningen af de trange pladsforhold.

I erkendelse af, at de heromhandlede opgaver ikke kan løses af det eksisterende rigshospital, nedsatte

undervisningsministeriet på foranledning af rigshospitalets lægeråd i 1947 en kommission bestående af repræsentanter for rigsdagen og den bygningskyndige, den lægekyndige og den administrative sagkundskab. Denne kommission havde til opgave at overveje og til ministeriet afgive betænkning om en omordning af rigshospitalets bygningsmæssige forhold. I 1952 blev betænkningen afgivet, og der stilledes heri forslag om en udbygning af hospitalet på den nuværende grund. Med henblik på tilvejebringelse af egnede projekter til en sådan udbygning af rigshospitalet, foreslog kommissionen, at der blev udskrevet en skitsekonkurrence om forslag til hospitalets ombygning og udvidelse.

I overensstemmelse med denne indstilling udskrev undervisningsministeriet i 1954 en nordisk arkitektkonkurrence, til hvilket formål der på forventet efterbevilling ved lov om tillægsbevilling for finansåret 1954-55 var stillet et beløb på 90 000 kr. til rådighed.

Der indkom 28 forslag, og disse blev bedømt af en dommerkomité, i hvilken den lægelige og den bygningskyndige sagkundskab var fyldigt repræsenteret. Komiteen vedtog enstemmigt at tildele arkitekterne m.a.a. Kay Boeck-Hansen og Jørgen Stærmosé, Odense, 1. præmie for det af dem udarbejdede skitseforslag til opgavens løsning.

Undervisningsministeriet opnåede herefter finansudvalgets tilslutning til, at projekteringen af konkurrencevindernes forslag iværksattes efter nærmere forhandling med boligministeriet og til, at de hermed forbundne udgifter kunne optages på de respektive bevillingslove og afholdes på forventet efterbevilling.

Til at forestå projekteringen og derefter som bygherre udførelsen af en ombygning og udvidelse af rigshospitalet nedsatte undervisningsministeriet i foråret 1956 et udvalg, hvori finansudvalget samt den lægelige, den bygningsmæssige og den administrative sagkundskab er repræsenteret.

Dette udvalg har ved tilkaldelse af de lægechefer, hvis afdelinger vil blive berørt af ombygningsplanerne, foretaget en gennemgang af konkurrenceforslaget. Det har herunder vist sig, at de pågældende lægechefer i vidt omfang har næret ønske om ændringer i og tilføjelser til vinderprojektet, der som nævnt er udarbejdet på grundlag af den i årene 1947-52 forberedte og i 1952 afgivne betænkning. Under hensyn til den betydelige udvikling, der har fundet sted på det lægevidenskabelige og hospitalsbygningsmæssige område også i tiden siden nævnte betænkning blev udarbejdet, har udvalget fundet den langt overvejende del af lægechefernes forslag særdeles velmotiverede. Man har derfor ladet arkitekterne Boeck-Hansen og Stærmosé udarbejde et